

Domsforhandling for Underret foretages af Overøvigheden (i København Politidirektøren), for Landsret eller Højesteret af henholdsvis Landsrettens eller Højesterets Justitiarius.

B. Midler til Sagens Oplysning m. m.

Reglerne om *Besigtigelse, Beslaglæggelse, Ransagning, Sigtedes Indkaldelse og Afhørelse for Retten, Beslag paa Sigtedes Formue* ere i det Hele og Store overensstemmende med Folketingets tidligere Forslag. Med Hensyn til *Sigtedes Stilling* gælder altsaa navnlig, at ingen Tvang maa anvendes imod en Sigtet, der vægrer sig ved at svare, at han i vidt Omfang skal have en Forsvarer beskikket, navnlig, som Regel, saasnart han undergives Varetægtsfængsel, at Forsvareren skal have Ret til at overvære alle Retsmøder, selv om disse holdes for lukkede Døre, saavel som til ukontrolleret Samkvem med den Sigtede, at Dommeren under Forhøret ikke maa anvende Løfter, urigtige Foregivender eller Trudslar og ikke maa forlænge Afhøringen i det Øjemed at fremskaffe en Tilstaaelse. Om Dommerens Stilling overfor Sigtede bruger Lovforslaget de Udtryk, at han skal »afhøre ham om de Forhold, som Sigtelsen angaar, og om de ved Vidneforklaringer eller paa anden Maade imod ham fremkomne Bevisligheder«. (Folketingets tidligere Forslag brugte de Udtryk, at Dommeren skal »give ham Lejlighed til at forklare sig om de Forhold, som Sigtelsen angaar, og til at udtale sig om de ved Vidneforklaringer eller paa anden Maade imod ham fremkomne Bevisligheder«.)

Reglerne om *Anholdelse* ere ligeledes i det Hele stemmende med Reglerne i Folketingets tidligere Forslag, altsaa — bortset fra Vagabonder — at Mistanken angaar et Forhold, hvis Forfølgning udenfor København er tillagt Amtmanden (eller nogle enkelte særlig nævnte Forbrydelser, f. Eks. Straffelovens § 200 (Vold)), naar det skønnes fornødent at sikre sig hans foreløbige Tilstedeværelse eller Afsondring fra Samkvem med andre, dog at Bestemmelsen om Indberetning, naar en anholdt løslades inden 24 Timer og ikke stilles for en Dommer, er udeladt (i Overensstemmelse med Landstingets Forslag), ligesom Forseeelser efter Straffelovens § 180 (som Følge af Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906) ere udgaaede blandt de særlig nævnte Politiforseeelser, der kunne begrunde Anholdelse. Hertil er føjet den nye Bestemmelse, at enhver som har været anholdt uden tilstrækkelig Grund og uden ved sit eget Forhold at have forskyldt det, kan kræve Oprensning enten ved en *Æreserklæring* eller ved Tilkendelse af *Erstatning*. Begæres alene *Æreserklæring*, afgør Politimesteren i den Retskreds, hvor Anholdelsen har fundet Sted, om han efter Sagens Omstændigheder finder at kunne udstede *Æreserklæring*. Vægrer han sig herved, eller begæres der *Erstatning* alene eller som Alternativ,